

NIET-RELIGIEUS GENOOTSCHAP

Vishnuh-Genootschap

De Waarheid Achter het Systeem

Zorg en Lasten

Auteur: Lancar Ida-Bagus

Colofon

Auteurs: Vishnuh-Genootschap

Adhipati: R.R. Purperhart

THEMA code:

NUR code:

© Copyright: Vishnuh-Genootschap

Copyright: R.R. Purperhart/ Lancar Ida-Bagus

© Bibliografie, foto's en Illustraties Vishnuh-Genootschap

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

© All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the written permission of the publisher.

Inhoud

De Waarheid Achter het Systeem.....	
De staat der Nederlanden.....	
Ik ben niet anti-geloof en het Vishnuh-Genootschap evenmin.....	
Kijk wat de kolonialisten met Suriname en andere landen hebben gedaan door de eeuwen heen.....	
Kijk naar Indonesië.....	
Wantrouwen komt van binnen.....	
Mensen en dieren.....	
Niet alles is zwart en wit.....	
De gezondheidszorg in Nederland.....	
Overgeërfde wreedheid en onderdrukkingsgedrag.....	
Is een Revolutie Nodig? Een Blik op de Geschiedenis en Huidige Onvrede.....	
Groeiende Onvrede in de 18e Eeuw.....	
De Revolutiejaren: Verlichting en Strijd.....	
Gewapende Strijd en Politieke Omwentelingen.....	
De Franse Invloed en Een Nieuwe Kans.....	
De Eerste Grondwet en Huidige Realiteiten.....	
De Vraag naar Eerlijke Belastingen en Werkelijke Vrijheid.....	
De Geschiedenis van Belastingheffing in Nederland.....	
Voorloper van het Huidige Belastingstelsel.....	
Emigratie: Een Vlucht voor Verandering of een Verlies van Identiteit?.....	

De Waarheid Achter het Systeem

Zorg en Lasten

Zo zegt de leer van Vishnuh:

*"De waarheid hoeft geen pijn te zijn,
en een mening hoeft geen ramp te zijn,
maar eerder een les tot herstel".*

*De leer van Vishnuh draagt een diepe
wijsheid in zich met de uitspraak: "De
waarheid hoeft geen pijn te zijn, en een
mening hoeft geen ramp te zijn, maar
eerder een les tot herstel."*

Deze gedachte zet ons aan tot nadenken over de manier waarop we omgaan met waarheden en meningen in het dagelijks leven.

De waarheid, hoewel vaak als confronterend ervaren, hoeft niet noodzakelijkerwijs pijnlijk te zijn. Waarheid kan, wanneer het op een genuanceerde en compassievolle manier wordt gepresenteerd, helend en verlichtend werken. Het idee dat waarheid pijn doet, komt vaak voort uit onze eigen angsten, ego's en onwil om geconfronteerd te worden met aspecten van onszelf of de wereld die ongemakkelijk zijn. Wanneer we echter inzien dat de waarheid ons ook een kans biedt tot groei en verbetering, kunnen we haar omarmen zonder de bijbehorende angst of weerstand. Waarheid wordt dan niet langer gezien als een harde realiteit die ons breekt, maar als een wegwijzer die ons in de richting van persoonlijke of collectieve transformatie leidt.

Op een vergelijkbare manier biedt de leer een diepgaande reflectie op het concept van meningen. In de huidige samenleving

wordt een mening vaak ervaren als een bedreiging, als een potentieel conflict of zelfs als iets dat relaties kan beschadigen. Maar de leer van Vishnuh stelt dat een mening geen ramp hoeft te zijn. Het kan in plaats daarvan een waardevolle les zijn – een manier om vanuit verschillende invalshoeken te kijken en een bredere visie te ontwikkelen. Door naar meningen te luisteren, zelfs als ze niet overeenkomen met onze eigen overtuigingen, kunnen we onze horizon verbreden, empathie opbouwen, en vooral leren hoe we als individuen en als samenleving kunnen herstellen van verdeeldheid of onbegrip.

Deze les benadrukt dat herstel en verzoening vaak beginnen bij het vermogen om open te staan voor de waarheid en om meningen niet als aanvallen te zien, maar als mogelijkheden tot dialoog en reflectie. Door zowel waarheid als meningen in deze context te plaatsen, worden ze

hulpmiddelen in het proces van herstel, zowel op persoonlijk vlak als in de relaties met anderen. Dit herstel betekent niet dat we alle pijn vermijden of dat we altijd in harmonie zullen zijn met de meningen van anderen, maar eerder dat we groeien door de verschillen en uitdagingen heen.

De waarheid is geen wapen, en een mening is geen vijand – beide kunnen, als we dat toestaan, onze grootste leraren zijn.

De staat der Nederlanden

In Nederland heeft het concept van de rechtsstaat in de praktijk vaak minder gewicht dan de theoretische idealen suggereren, en al sinds het ontstaan ervan wordt er regelmatig met twee maten gemeten. Hoewel de Nederlandse rechtsstaat officieel is gebaseerd op principes van gelijkheid, rechtvaardigheid en onpartijdigheid, laten de realiteit en de dagelijkse uitvoering hiervan vaak te wensen over.

Dit meten met twee maten is zichtbaar in verschillende maatschappelijke en juridische processen. Bepaalde groepen binnen de samenleving, met name kwetsbare minderheden of mensen met een lage sociaaleconomische status, ervaren een andere behandeling door het rechtssysteem dan anderen. Deze ongelijkheid kan zich uiten in de manier waarop wetten worden

gehandhaafd, maar ook in hoe rechtspraak wordt uitgeoefend. Zaken zoals discriminerende controlepraktijken, verschillen in strafmaat bij vergelijkbare overtredingen, en ongelijke toegang tot juridische hulp wijzen op een systeem dat niet altijd even consequent is in de toepassing van haar eigen regels en principes.

Historisch gezien heeft de Nederlandse rechtsstaat altijd een zekere mate van institutionele ongelijkheid gekend, waarbij bepaalde belangen zwaarder wogen dan andere. Dit is terug te zien in de manier waarop machtige elites, bedrijven, of andere invloedrijke groepen een voorkeursbehandeling lijken te krijgen, terwijl de gewone burger vaak stuit op bureaucratische obstakels of onrechtvaardige bejegening. De recente toeslagenaffaire is een schrijnend voorbeeld van hoe het systeem kan falen en hoe vooral

sociaaleconomisch kwetsbare groepen de gevolgen van deze ongelijkheid dragen.

In Nederland lijkt de rechtsstaat soms weinig meer dan een façade, alsof het slechts een symbolische functie vervult. De overvloed aan regelgeving en bureaucratie zorgt ervoor dat misdadigers vaak zonder gevolgen blijven. Oplichters weten op slimme en gewiekste wijze hun straf te ontlopen, en zelfs wanneer zij uiteindelijk in de gevangenis belanden, blijft gerechtigheid voor de slachtoffers uit. Het gestolen geld wordt wel teruggevorderd, maar de daders profiteren vaak van uitgebreide hulp en faciliteiten, wat ten koste gaat van degenen die ze benadeeld hebben. Het lijkt alsof misdaad lonend is geworden. Een treffend voorbeeld hiervan zijn de kerken, die door de eeuwen heen betrokken zijn geweest bij zware misdaden, waaronder genocide en ernstige schendingen van mensenrechten. In plaats van verantwoording af te leggen,

genieten deze instellingen nog steeds bescherming en worden ze gevierd onder het mom van democratische waarden. De rijkdommen die ze hebben verzameld – vaak door eeuwenlange uitbuiting en diefstal van hun slachtoffers – worden nu beschouwd als legitiem bezit. Dit is niet alleen moreel verwerpelijk, maar ook een direct schandaal dat onaanvaardbaar blijft. De tijd is rijp om deze onrechtvaardigheid aan te pakken. Kerken, met al hun macht en rijkdom, zouden ontmanteld moeten worden. De geestelijken die deze instellingen in stand houden – van priesters en bisschoppen tot de paus – moeten eindelijk verantwoordelijk worden gehouden voor hun daden door de eeuwen heen. Bedrog, oplichting en uitbuiting mogen niet langer getolereerd worden onder het mom van religie, traditie of moraal. Degenen die schuldig zijn aan deze misdaden verdienen een eerlijk proces en

passende straffen. Het is geen verrassing dat oplichting en misdaad in een dergelijke samenleving bloeien. Als de rechterlijke macht weigert de kerken ter verantwoording te roepen of hun ontmanteling te eisen, terwijl ze wel zonder aarzeling motororganisaties hun bestaansrecht ontzegt, dan zegt dat veel over de staat van onze rechtsorde. Dit is een duidelijke illustratie van het meten met twee maten: waar de kerk, ondanks haar criminele verleden, bescherming geniet, worden andere groepen zonder genade uitgesloten en vervolgd. Deze inconsistentie onthult een diepe dubbele moraal binnen de staat. Wanneer de staat zelf criminele activiteiten of historische onrechtvaardigheden pleegt, wordt dit vaak verzwegen of gebagatelliseerd. Tegelijkertijd worden gewone burgers en organisaties die geen deel uitmaken van de 'beschermden' elites, hard aangepakt voor de

kleinste overtredingen. Deze scheve verdeling van rechtvaardigheid ondermijnt de rechtsstaat en creëert een cultuur waarin misdaad niet alleen loont, maar waarin eerlijkheid en gerechtigheid steeds meer worden verdrongen. Het is een alarmerend teken dat niet iedereen werkelijk gelijk is voor de wet, en dit voedt een samenleving waarin gerechtigheid slechts een illusie lijkt te zijn.

De nadruk van onderdrukking en slavernij moet ook gelegd worden op de koninklijke familie, die door de eeuwen heen haar enorme rijkdom heeft opgebouwd over de rug van haar eigen bevolking en talloze medemensen. Deze rijkdom, verworven door uitbuiting, koloniale onderdrukking en het faciliteren van structurele ongelijkheid, wordt nog steeds als legitiem gezien, alsof er geen misdaden gepleegd zijn om deze te vergaren. Het is schandalig dat dit soort instituten nog steeds wordt gevierd en